

man holder sig noget tilbage. Vi er i de abnorme Aar, vi har gennemgaaet, blevet vænnet til at have Maksimalpriser baade paa det ene og det andet, men jeg tror, at det er paa Tide at gøre Forsøg paa at komme bort fra disse Maksimalpriser. Og skulde det vise sig, hvad jeg nu ikke tror, at Frihandel enten paa Sjælland eller i Jylland vil betyde en Opskrining af Tørvepriserne, saa er Faren dog ikke større, end at vi indenfor Afviklingsudvalget paa ethvert Tidspunkt kan tage Initiativet til, at der fastsættes en Maksimalpris. Det vil jeg gerne udtale fra dette Sted, at de Herrer Tørvefabrikanter maa være forberedte paa, at hvis de misbruger den Frihed, som vi fra mit Partis Side indrømmer dem — fordi vi tror, at den ikke vil blive misbrugt, men blive brugt til at fremkalde den størst mulige Produktion —, saa skal vi ikke være bange for i Afviklingsudvalget at tage Initiativet til, at der træffes saadanne Forholdsregler, at Befolkningen ikke gøres til Genstand for Udbytning gennem Priser, som ligger over, hvad der bør forlanges for dette Brændselsmateriale.

Dette er egentlig kun en Gentagelse af mine Udtalelser før. Hvad de Bemærkninger angaar, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, kan det jo være udmærket, at han søger at dække sig ved at sige, at det var umuligt paa det Tidspunkt at tage mindre Priser for udenlandske Brændselsmaterialer. Det faktiske Forhold og det, der vil blive staaende i Historien, er dog, at Socialdemokraterne paa det Tidspunkt stod i et særligt Forhold til Socialdemokraterne i dette fremmede Land, og at dette særlige Forhold førte til, at det Aktieselskab, som var dannet indenfor Socialdemokratiet her, var i Stand til at indføre Brændselsmaterialer til forholdsvis meget billigere Pris, men at denne billige Pris ikke kom den store Befolkning, hverken Arbejderbefolkningen eller den anden Del af Befolkningen, til gode, men kom de socialdemokratiske Partikasser til gode. Socialdemokraterne burde have stillet sig paa den Maade, at de sagde: Vi har her en udmærket Chance; de tyske — ja undskyld, nu gaar jeg hen og nævner Landet, men det er jo for øvrigt ikke nogen Hemmelighed, hverken her eller i al Almindelighed — de tyske Socialdemokrater ønsker at staa paa en god Fod med det neutrale Land, som hedder Danmark, de ønsker at vise dette ved at levere det Brændselsmaterialer, som det har Brug for, til en

billig Pris; vi har derigennem en Chance for at skaffe vort Land billige Brændselsmaterialer. Hvis Socialdemokratiet virkelig var det samfundshensyntagende Parti, som det gerne giver sig ud for at være, saa burde det have sagt saaledes. Men det gjorde Socialdemokratiet ikke. Det sagde: Vi har en Chance for at skaffe vort Land Brændselsmaterialer, men den Pris, som Forbrugerne skal betale, fastsætter vi i Forhold til, hvad andet udenlandsk Brændsel skal betales med, og den Fortjeneste, som fremkommer derigennem, tager vi ind i vor egen Kasse. Jeg taler ikke her om private Kasser. Alle de forskellige Insinuationer, som er fremkommet i den dertil indrettede Presse overfor f. Eks. Minister Stauning, og maaske overfor den ærede Ordfører, tillægger jeg ikke Spor af Betydning. Jeg ved saa godt, at det er der ikke Tale om. Lederne af vort Socialdemokrati er alt for kloge og fornuftige Folk til, at de skulde prøve paa at tage nogen som helst Fordel i deres egne Lommer. Men de har taget Fordelen ind i deres Partikasser fremfor at lade den gaa til det almene Bedste. Derfor har jeg tilladt mig i Dag at protestere imod, at Socialdemokraterne særlig skulde være Repræsentanter for dette, at der skal træffes Foranstaltninger til, at vore Brændselsmaterialer skal komme ud til Forbrugerne til de billigst mulige Priser. Mit Parti har den Overbevisning — muligvis tager vi fejl, det vil Fremtiden vise, man ved aldrig, hvad der vil ske, efter at man har arbejdet under abnorme Forhold i de Aar, vi har arbejdet med Maksimalpriser og Maksimalavance og alt, hvad dertil hører — men vi har denne Overvisning — og ud fra denne Overbevisning er jeg mit Partis Ordfører —, at man fremmer Tørveproduktionen bedst ved at give Handelen fri, og at vi ikke løber nogen Risiko med Hensyn til Prisen ved at give Handelen fri. Med disse afsluttende Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale mit Parti at stemme imod det foreliggende Forslag til Beslutning.

Indenrigsministeren (Rode): Skønt Krigen og Arbejdernes Brændselsforretning ligger meget langt fra Spørgsmaalet om Fremtidens Tørv, maa jeg maaske dog til Belysning af, hvad det ærede Medlem (P. Nørgaard) sagde, gøre opmærksom paa, at Arbejdernes Brændselsforretnings Kul er købt i Tyskland til samme Pris som andre Kul, og at de er solgte her i Landet med samme Avance som andre